

øvrigt, med selve Anlægget forbundne Konti, saa viser det sig, at samtlige ovenfor omhandlede Baner ville kunne anlægges og forsynes med det for Driften nødvendige Materiel for et samlet Beløb af ..... 26,000,000 Kr.

Spørgsmaalet bliver nu om, i hvor lang en Mærkke den her omhandlede Plan bør udføres, eller, hvad der falder sammen hermed, hvor Meget man antager, at Statskassen aarlig bør bebyrdes med i denne Sags Interesse. Udvalgets overveiende Flertal er, som alt ovenfor antydet, af den Anskuelse, at en Bestemmelse i saa Henseende ikke bør tages ved nærværende Lov udover en umiddelbart nærliggende, begrændset Mærkke, nemlig 5 Aar, og har saaledes søgt at gjøre sig Rede for, hvor stor en Sum man i disse 5 Aar gennemsnitlig turde bebyrde Statskassen med for de nævnte Anlægs Bedkommende. I saa Henseende har der herstet delte Meninger i Udvalget, idet enkelte Medlemmer have været tilbøjelige til at tilraade endog meget rasere Fremskridten med dette Arbeide, end andre Medlemmer af Udvalget have anset for rigtigt. Af Regjeringens Forslag fremgaar det, at den har paaregnet et aarligt Gjennemsnitsbeløb af noget over 1,500,000 Kr., og Flertallet i Udvalget er efter nye Overveielse af de hermed i Forbindelse staaende Forhold kommet til det Resultat, at man ved sine Forslag ikke væsentlig bør overskride denne Sum, og har man derved og efter den relative Betydning, man tillagde de foreslaaede Baneanlæg, fordelt dem i 3 Hovedaffnit, saaledes at det første af disse kom til at omfatte de Baneanlæg, om hvis Færdiggjørelse man formenter der burde tages Bestemmelse ved nærværende Lov. Under Forudsætning af, at man vedblivende aarlig vilde offre en Sum af ca. 1,500,000 Kr. paa disse Anlæg, vilde deres Tilendebringelse i driftsfærdig Stand, ifølge hvad der ovenfor er fremsørt, medtage i Alt 17 à 18 Aar, men det er en Selvfølge, at denne Tid vil kunne indskrænkes betydeligt, naar større, pekuniære Offre i saa Henseende kunne bringes, og at man derfor heller ikke ved Inddelingen i de 3 Hovedaffnit har villet slaa fast, at f. Ex. Banerne i 2det Hovedaffnit ikke kunne paabegyndes, før de i 1ste opførte vare tilendebragte, idet i saa Henseende den lagte Plan og den gennem Finantsloven tilstaaede, aarlige Bevillings Størrelse maa være det ene Bestemende. — Et andet Moment, som man saavel med Hensyn til de omhandlede Anlægs Tilendebringelse som til Bekostningen derved maa fremhæve, er den Omstændighed, at, da de sjællandske Baner ere i Hænderne paa det Selskab, der har bygget dem, kan den Mulighed ikke lades ude af Betragtning, at Anlægget og Driften af det af Udvalgets Flertal fremhævede Supplement til det sjællandske Banenet ved Lov blev overdraget til det nævnte Selskab. — Udvalgets fleste Medlemmer ere vel af den

Anskuelse, at man snarere burde stræbe hen til en Erhvervelse for Staten af de sjællandske Baner og i hvert Fald holde nye Anlæg udenfor det sjællandske Jernbaneselskabs Omraade; men da andre af Udvalgets Medlemmer ere af modsat Anskuelse, og det uimodsigelig vilde fremme det hele Anlægs Færdigheden, naar de her omhandlede Baner paa Sjælland paa rimelige Betingelser kunde foranlediges anlagte ved det nævnte Selskabs Foranstaltning, har man ikke villet undlade at henlede Opmærksomheden paa, at for dette Tilfælde Anlægstiden for det hele Banenet, under samme Forudsætning som tidligere anført med Hensyn til Grændsen for de aarlig dertil anvendte Beløb, vil kunne nedbringes til 12 Aar, og Anlægssummen for de da af Staten anlagte Baner i driftsfærdig Stand samtidig til 18,500,000 Kr.

Blandt de Grunde, hvorpaa Udvalgets Flertal har baseret sin Formening om den Begrændsning, man i det Mindste foreløbig burde give den gennemsnitlige, aarlige Anlægssum, skal man herforuden de siebtikkelige stedfindende, usikre Lidsforhold særlig fremhæve, at man dels maatte ønske, at Staten ikke ved at engageres for stærkt i disse Anlæg skulde blive ude af Stand til at assistere de private eller kommunale Bestræbelser i lignende Retning med Hensyn til Linier udenfor Statsbanenettet, og dels ikke kunde lade ude af Betragtning, at man, navnlig i den første Tid, maatte være forberedt paa særlige Udgifter i Anledning af en med Anlægget af Banerne for Statskassens Regning i nær Forbindelse staaende Transaktion. Det er nemlig klart, at, naar et Statsbanenet som det her omhandlede bringes til Udførelse, ville private Banestytters Tilstedeværelse i Hovedbanerne kun volde Ulemper paa begge Sider, og man maa derfor erkjende det Unskelige i, at slike private Baner erhverves af Staten, selvsølgelig naar dette, kan ske paa antagelige Vilkaar. Saaledes som Forholdene for Tiden ere i denne Henseende, vil man med det ovenomtalte Banenet for Die formentlig først komme til at henvende sin Opmærksomhed i denne Henseende paa Silkeborg—Herning Banen, og for saa vidt man maatte foretrække Jaaborg—Kings Banen for den fra Jaaborg over Nørre Broby til Vest for Børninge, da paa den sydsynske Bane; men ogsaa for de paa den lille jydsk Halvø anlagte Baners Bedkommende vil Spørgsmaalet, alene paa Grund af det betydelige Opland, disse Baner knytte til Statsbanenettet, blive af Betydning, og navnlig vil det faae Interesse, hvis et større Havneanlæg ved Grenaa maatte komme til Udførelse, hvorved en ikke ringe Del af Kraftekn paa Sjælland upaatvilelig vilde drages hen over de nævnte Baner. Da imidlertid Spørgsmaalet, vedrørende denne Sags Fremme, først vil faae nogen Betydning under Forudsætning af, at den lovgivende Magt overhovedet billiger de af Udvalgets Flertal her fremsatte Anskuelser, og de desuden efter deres hele Natur